

Сада є быль нещастенъ. Защото ноцы
 злѣзли сѧ нечаканно изъ града Солунани-
 ге, до 15000. Болгарите избили, толь-
 кось числò скоро и живи Оловили, а дрѹ-
 шите єдвамъ сѧ съ срамъ камъ Деліана воз-
 арнали. Подирь толкась гибелъ Деліанъ
 Яловіанъ сѧ мразали, и єдинъ дрѹгимъ
 заключъ плели. Деліанъ сѧ боаль, чи-
 не наакъ Царството нѣмѹ доде, а Я-
 ловіанъ ѿ него сѧ срамалъ за изгубеннието
 юлкове. Насетна Яловіанъ повикалъ
 ягости Деліана, когото є Опиль, и О-
 пите лешилъ, закоето ѿ Болгарите никой
 неѣ знайлъ, и сетна съ нааки избагналъ
 въ Миссинополь камъ императора. Им-
 ператоръ є него за тай съ достойнството
 Пагистра Обдариль, и въ Цариградъ
 амъ Орфанотрона пратилъ, а той є
 амсъ съ войнството въ Болгаріата влакъ,
 оухватилъ Деліана, и въ Солунъ ѿ-
 ракилъ. Отамъ є ватре въ Болгаріата
 лазалъ, и бунтовци расправиалъ, и
 усмирилъ. Трилъ є сетна Губернатора
 КИ
 наадъ